

פרשת וַיַּצֵּא – לֶחֶם לְאֶכָל וּבֶגֶד לְלַבֵּשׁ

בדרכו של יעקב לחרן הוא נודר שאם ה' ישמור עליו בדרך עד שובו בשלום אל בית יצחק אביו, וייתן לו את הדברים הבסיסיים לקיומו – "וַנִּתֵּן לִי לֶחֶם לְאֶכָל וּבֶגֶד לְלַבֵּשׁ" (כח כ) – מתחייב יעקב לעבוד אותו ולבנות במקום זה בית לעבודת ה'.

יעקב לא מבקש מותרות ומעדנים, אלא רק "לֶחֶם לְאֶכָל וּבֶגֶד לְלַבֵּשׁ". מי שמסתפק רק בדברים ההכרחיים ואין לו דרישות גבוהות הוא תמיד שמח, כי על כל מה שיהיה לו הוא יביט בעין טובה, ואם יהיה לו אוכל משובח יותר מאשר פרוסת לחם הוא ישמח עוד יותר. לעומת זאת, מי שמבקש מותרות, חי תמיד בתחושת חוסר ומסכנות, כי תמיד יהיה אוכל יותר טוב ממה שיש בצלחת שלו. ועל כך אמר בן זומא: "איזהו עשיר – השמח בחלקו" (אבות ד א).

שאלו המפרשים: מדוע האריך יעקב ופירט "וַנִּתֵּן לִי לֶחֶם לְאֶכָל וּבֶגֶד לְלַבֵּשׁ"? היה לו לקצר בדבריו ולהגיד: "וַנִּתֵּן לִי לֶחֶם וּבֶגֶד"! הרי ברור שלחם אוכלים ובגד לובשים!

תשובה על כך בסיפור שסיפר "המגיד הירושלמי", הרב שלום מרדכי הכהן שְׁבַדְרוֹן. יום אחד הוא עבר בשכונת קריית משה ליד מאפיית אנג'ל וראה את בעל המאפייה כשהוא רזה מאוד וחיזור. אמר לו הרב שבדרון: "בוא תיכנס למאפייה ותאכל כמה עוגות טעימות, וכך תעלה קצת במשקל ותיראה יותר טוב, הרי כל המאפייה שלך ולא עולה לך כסף!". אמר לו בעל מאפיית אנג'ל: "לאחרונה חליתי במחלת צְלִיאָק, ואסור לי להכניס לפה שום מאכל העשוי מקמח".

אמר הרב שבדרון: "עכשיו אני מבין למה יעקב ביקש 'לֶחֶם לְאֶכָל'! כי יכול להיות אדם שיש לו מאפייה שלמה אבל אסור לו לאכול לחם".

בהמשך היום פגש הרב שבדרון את בעל מפעל "חליפות בגיר" כשהוא יושב במרפסת באמצע היום לבוש בפיג'מה.

אמר לו הרב שבדרון: "לא מתאים לאדם מכובד כמוך לשבת כך באמצע היום בפיג'מה! יותר מתאים שתלבש חליפה, הרי כל מפעל בגיר שייך לך!".

אמר לו בעל מפעל בגיר: "אני חולה, וכל הזמן שוכב במיטה. לדקות המעטות שאני קם לשבת קצת במרפסת אני לא אטרח ללבוש חליפה".

ארץ ישראל אמונה טהרת המשפחה בית המקדש פרשת שבוע תנ"ך

שי
לש"י

ע"י
פזרים

לימוד והנצחה לעילוי נשמות שלמה וישי קרויזר ז"ל
אחים יקרים ואהובים אשר עלו יחדיו בסערה לגנזי מרומים
מתוך אתר שי לש"י : shayleshay.co.il

אמר הרב שבדרון: "עכשיו אני מבין מדוע יעקב ביקש 'כְּגֵד לְלִבְשִׁי'! כי אפשר להיות בעל מפעל חליפות בגיר ובכל זאת לא ללבוש חליפה".

מכאן צריך ללמוד שכשקמים בבוקר ומסוגלים להתלבש ולאכול, צריך להודות על כך לקב"ה, ולברך ולהודות בשמחה "על ניסיך שבכל יום עימנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת".